

บทที่ 3

ระเบียบวิธี การศึกษา

การศึกษาปัญหาการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ได้ดำเนินการตามระเบียบวิธีการศึกษาดังนี้

ขอบเขตประชากรที่ทำการศึกษา

การศึกษาปัญหาในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ได้ใช้กลุ่มประชากรทั้งหมดในเขตพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษา โดยในปีงบประมาณ 2544 สำนักงานสรรพากรอำเภอเมืองเชียงใหม่ และสำนักงานสรรพากรอำเภอเมืองเชียงใหม่ (สาขา) ซึ่งเป็นหน่วยงานจัดเก็บภาษีได้มีการรับแบบแสดงรายการและเงินภาษีอากรรวบรวมข้อมูลถึงวันที่ 30 มิถุนายน 2544 ดังนี้

ลักษณะแบบแสดงรายการ ที่กลุ่มประชากรได้ยื่นไว้	อำเภอเมือง		อำเภอเมือง (สาขา)		รวม	
	แบบ	จำนวนเงิน	แบบ	จำนวนเงิน	แบบ	จำนวนเงิน
ภ.ง.ด. 90	8,151	20,158,000	5,942	15,080,000	14,093	35,238,000
ภ.ง.ด. 91	28,803	7,530,000	15,142	4,294,000	43,945	11,824,000
รวมจำนวนแบบและจำนวน เงินที่ประชากรในเขตพื้นที่ อำเภอเมืองเชียงใหม่ได้ยื่นไว้	36,954	27,688,000	21,084	19,374,000	58,038	47,062,000

ขนาดตัวอย่าง

1. การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ผู้ศึกษาได้ใช้ตารางของ Krejcie และ Morgan³ เป็นเกณฑ์ในการคำนวณหาจำนวนตัวอย่างที่จะศึกษาปัญหาในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ทั้งนี้ในการเก็บข้อมูลผู้ศึกษาได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างในการศึกษา จำนวน 400 ราย
2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) โดยการค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง

³บุญชม ศรีสะอาด, การวิจัยเบื้องต้น (กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น, 2535), หน้า 39 – 40.

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลของการศึกษารั้งนี้ ได้ใช้ “แบบสอบถาม” เพื่อออกสัมภาษณ์ในการเก็บข้อมูลเบื้องต้น ซึ่งรูปแบบของแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ส่วนดังนี้

- ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา
- ส่วนที่ 3 ปัญหาการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

วิธีการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

ในการเก็บข้อมูลจากจำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 ราย ผู้ศึกษาได้ใช้วิธีการเก็บข้อมูลดังนี้

1. เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพรับราชการ พนักงานของธนาคารพาณิชย์ เอกชน และธนาคารของรัฐบาล ในเขตพื้นที่อำเภอเมืองเชียงใหม่
2. เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพค้าขายในบริเวณห้างสรรพสินค้ารายใหญ่ ในเขตพื้นที่อำเภอเมืองเชียงใหม่ เช่น ห้างสรรพสินค้ากาดสวนแก้ว ห้างสรรพสินค้าคาร์ฟูร์ และห้างสรรพสินค้าโรบินสันแอร์พอร์ตพลาซ่า เป็นต้น
3. เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพค้าขายในย่านธุรกิจหนาแน่นของอำเภอเมืองเชียงใหม่ เช่น ตลาดวโรรส ตลาดธานีรินทร์ ตลาดคันถ้าย และตลาดเมืองใหม่ เป็นต้น
4. เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพค้าขายและธุรกิจส่วนตัวในเขตพื้นที่อำเภอเมืองเชียงใหม่ เช่น ถนนโชตนา ถนนสุเทพ ถนนห้วยแก้ว ถนนช้างม่วย ถนนพระปกเกล้า ร้านค้าขายในเขตตำบลป่าแดด ป่าตัน เป็นต้น

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามจะทำการวิเคราะห์ด้วยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) ได้แก่ ร้อยละ (Percentage) ความถี่ (Frequency) ค่าเฉลี่ย (Mean)

ส่วนการวัดระดับความสำคัญของปัญหาในการชำระภาษีเงินได้ ซึ่งมีลักษณะคำถามมีคำตอบให้เลือก 5 ระดับ คือ ปัญหามากที่สุด ปัญหามาก ปัญหาปานกลาง ปัญหาน้อย และปัญหาที่น้อยที่สุด โดยแต่ละระดับมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

<u>ระดับความสำคัญ</u>	<u>ระดับคะแนน</u>
ปัญหามากที่สุด	5
ปัญหามาก	4
ปัญหาปานกลาง	3
ปัญหาน้อย	2
ปัญหาน้อยที่สุด	1

การกำหนดช่วงค่าเฉลี่ยเพื่อวิเคราะห์ผลแบ่งออกเป็น 5 ระดับ จากช่วงค่าเฉลี่ยต่อไปนี้

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49	จัดอยู่ในระดับปัญหาน้อยที่สุด
ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49	จัดอยู่ในระดับปัญหาน้อย
ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49	จัดอยู่ในระดับปัญหาปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49	จัดอยู่ในระดับปัญหามาก
ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00	จัดอยู่ในระดับปัญหามากที่สุด

ระยะเวลาในการศึกษา

ตั้งแต่เดือนมกราคม 2546 ถึง เมษายน 2546